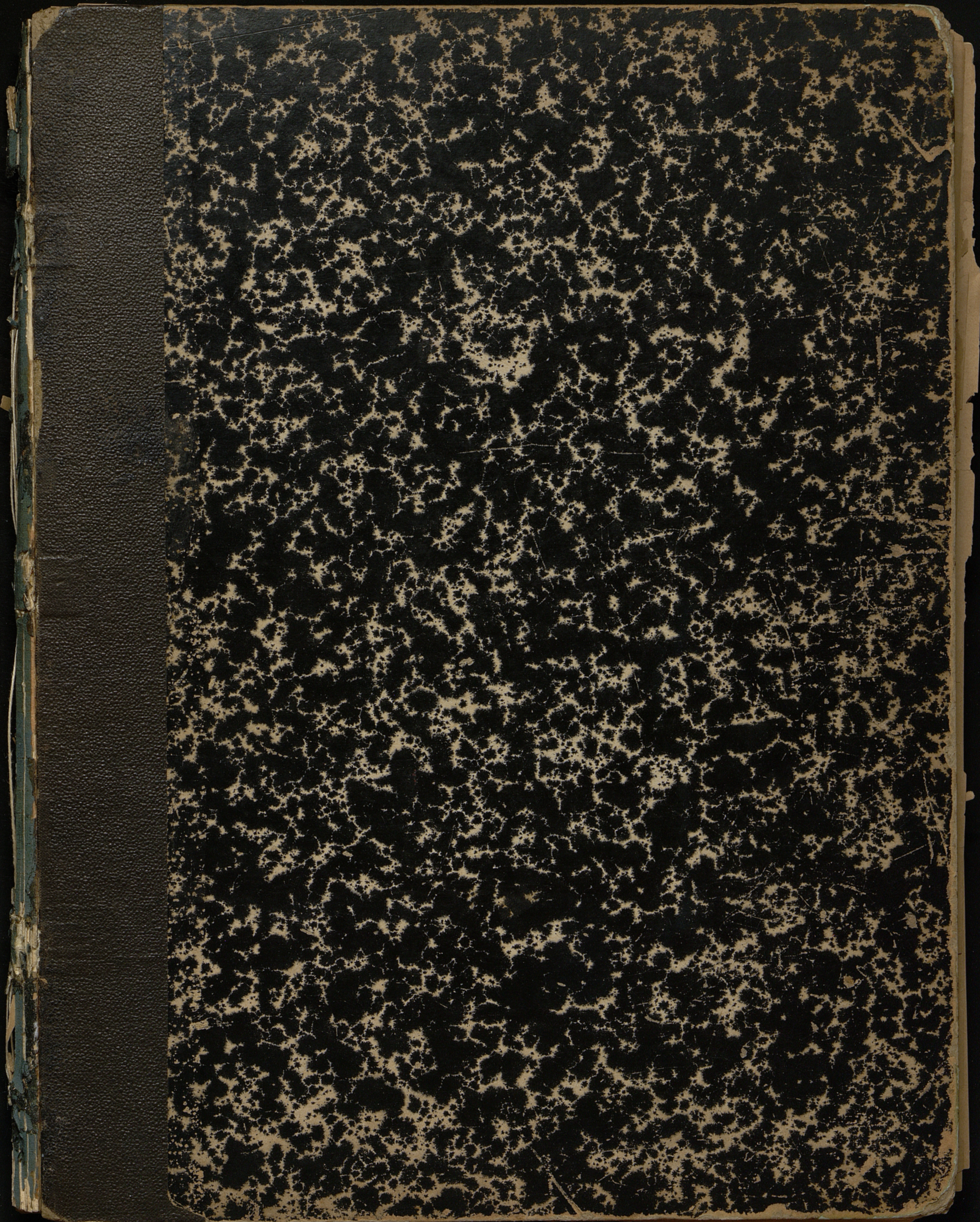

PLOVMANDENS SANG

SÆDEMANDENS SANG

BILLEDTEXTER

af

SEPTEMBER

Christian Richardt,

componerede
for en Sangstemme med Piano
af

OTTO MALLING

OP. 10.

Plovmandens Sang. — Hvad mente han?
Sædemandens Sang. — Efter Sygeleiet.
September.

HVAD MENTE HAN

EFTER SYGELEIET

KONGELIG HOF MUSIKHANDELS

Forlag & Ejendom. Kjøbenhavn.

C. SIMONSENS STENTRYK · KJØBENHAVN

SÆDEMANDENS SANG.

Andante, marcato.

Otto Malling, Op. 10

SANG.

PIANO.

f *con Ped.* *p dolce* *p*

1. Flyv ud mit Korn i Mul - de, lig lunt i Storm og Kul - de ved Jor - dens Mo - der - bryst! I
2. Og di saa Dy - bets Kil - de, og drik i Sky - ens mil - - de vaar - li - ge Skaal Dig mæt! Nej
3. Hist Kir - ken staar, den hvi - de, der faldt i Ung - doms - ti - de en Sæd til Sjæ - le - fred. I
4. Sug Kraft af Daa - bens Kil - de! I An - gers - taa - rens mil - - de, strøm - men - de Flod Dig to! Og
5. I Frø, som nys blev jor - ded! Og I, som kom i Or - det til Hvi - le i mit Bryst. I

1. Næt - ter - ne de lan - - ge sug Kraft og bliv til man - - ge, og
2. smukt, mens Du er li - - den, og gyld - nes saa med Ti - - den, saa
3. Sæ - de - korn fra o - - ven! skyd gjen - nem U - krud - sko - - ven, lad
4. naar det i mig fry - - ser, og naar mit Hjer - te gy - - ser, faa
5. skal jo beg - - ge næ - - re, I skal jo Brød mig væ - - re saa

con Ped.

p

1. vaagn ved Lær - ke - san - - ge, naar at - ter det er lyst, naar
2. det kan kjen - des si - - den, Du er af So - lens Ætt, Du
3. ham med He - ste - - ho - - ven ej tram - pe E - der ned, ej
4. Lys fra Ham, der ly - - ser, saa det er Sæd til Tro, saa
5. vox - - er til Guds Æ - - re til god og gyl - - den Høst, til

f

rit.

1. at - ter det er lyst.
2. er af So - lens Ætt.
3. tram - pe E - der ned!
4. det er Sæd til Tro.
5. god og gyl - den Høst.

p dolce *f*

Ped. * Ped. con Ped.

HVAD MEENTE HAN?

Andante.

SANG.

PIANO.

pp *mf* *p* *pp* Ped. * Ped. *

For_ le_den, da vi skil_tes i Fjeld_sko_ven hist, da saae han mig i Øj_et saa

sempre pp

rit. _ _ *pp* a tempo

un_der_lig vist; og han klem_ _te min Haand, saa jeg fast maat_te skri_ge, men

rit. _ _ _ *pp* a tempo

Ped. *

p *rit.* a tempo

ik_ke et Ord han hav_de at si_ge, nej, ik_ _ _ _ _ke et

rit. *pp* a tempo

* Ped. *

 Ped.

accel.

Ord! Og med Et saa been - te han op o - ver

rit. pp accel.

Ped. *

Fjeld, — hvad meen - te han vel, hvad meen - te han vel;

p

pp

V. 2. Og i - mor - ges, da jeg skul - de til at tæl - le mi - ne

f sempre pp

Ped. *

rit. - - - pp

Kør, da var der en Ur - te - kost stuk - ket i min Dør. Saa

rit. - - - pp

Ped. *

p

mød_tes vi der _ op_pe ved Klo_ste_rets Led, Al_pe_ro_sen glø_ded, og

rit.

jeg glø_ded med! og jeg glø_ded med! Men

rit. pp rit. pp

Ped. * Ped. *

accel.

al_tid han la_der, som ej det var ham_det er og_saa en Skam!

accel. p

det er og_saa en Skam! V. 3. Hvor længe vil han ti_e, den un_der_li_ge

pp

f sempre pp

Ped. *

rit. - - - pp

Svend, han er dog i Al - ver - den min kjæ - re - ste Ven! Og gror der kun

rit. - - - pp

Ped. *

rit. - -

Lidt un - der Fjel - de - nes Kam, det blev dog en Rig - dom: at de - le med ham! at

rit. - - - pp

Ped. *

accel.

de - - - - - le med ham! Ja, ti - er han i - gjen, naar vi mø - des paa

rit.

pp

accel.

Ped. * Ped. *

più mosso

Li, — saa maa jeg til at fri! saa maa jeg til at fri!

più mosso

p

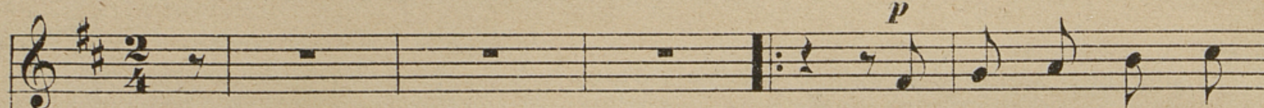
f

Ped. *

EFTER SYGELEJET.
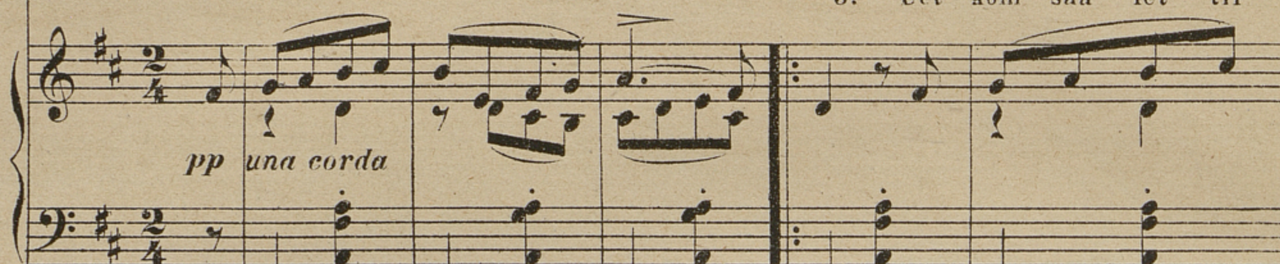
Andante, tranquillo.

SANG.

1. Jeg tro'_de al_drig
2. Hvad gjør mig dog saa
3. Ja som et Barn jeg
4. Ja Her_ren har be_
5. Det kom saa let til
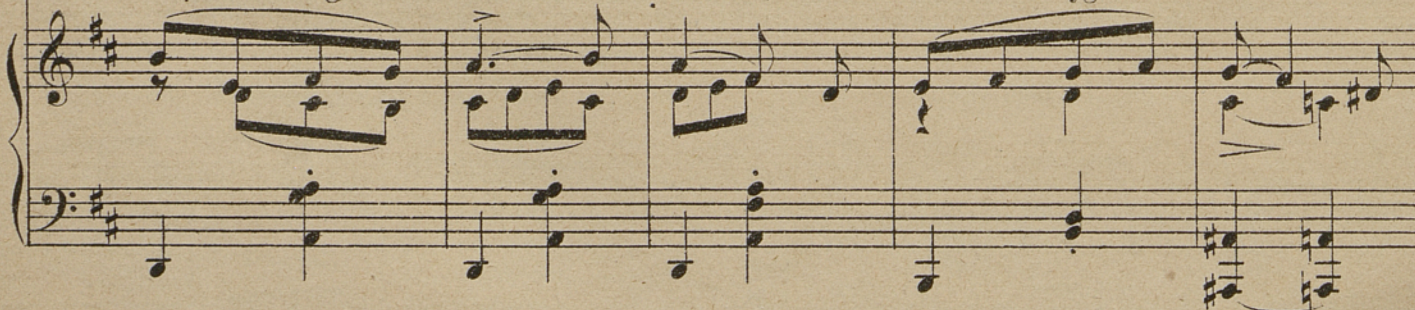
PIANO.

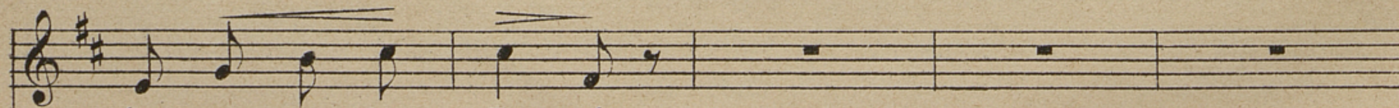

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. segue
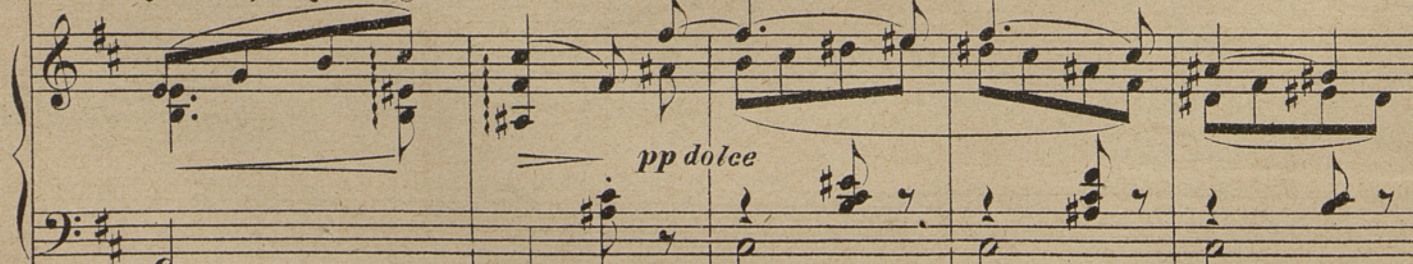

1. meer jeg skul_de So_len sku_e, men som et brus_tent Leer ned_
2. glad? Med Bar_nets gla_de Stir_ren jeg seer paa Blomst og Blad, paa
3. seer, og kan mig daar_ligt raa_de, men Barn jeg blev i Meer: i
4. stemt sin Eng_le_ska_re u_de hos Hver, som er be_klemt og
5. Ro hvert sorg_fuldt Suk der_in_de, der kom saa tryg en Tro i

1. gra_ves un_der Tu_e!
2. Som_mer_fug_lens Svir_ren;
3. Tro_en paa Guds Naa_de;
4. vaan_der sig paa Pu_de;
5. Hjer_te, Sjæl og Sin_de;

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

1. O Gud, jeg tak - ker Dig for det - te Gjen - syns Lyk - ke, i
2. som saae jeg før - ste Gang, hvad al - ler - bedst jeg kjen - der: min
3. der er ej Savn saa stort, som ik - ke Han kan fyl - de, der
4. den halv - for - glem - te Trøst, som tav i Psal - me - bo - gen, den
5. ja, naar jeg tæn - ker paa den stil - le Sjæ - le - lyk - ke, da

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

rit. *rit.*

1. den - ne ly - se Maj vel - sig - ner jeg min Kryk - ke, vel - sig - ner jeg min
2. Hyld, mit Hum - le - hang, de kjæ - re, gam - le Ven - ner, de kjæ - re, gam - le
3. er ej Sorg saa sort, som Han ej kan for - gyl - de, som Han ej kan for -
4. løf - ted højt sin Røst, naar Smer - ten holdt mig vaa - gen, naar Smer - ten holdt mig
5. er det som jeg saae det blom - stre om min Kryk - ke, det blom - stre om min

p *rit.* *rit.*

Ped. *

1. Kryk - - ke.
2. Ven - - ner.
3. gyl - - de.
4. vaa - - gen.
5. Kryk - - ke.

pp *pp*

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

SEPTEMBER.

Allegro molto.

SANG.

PIANO.

ind som Gjæst ud - i sin gam - le Stu - -e, og spil - ler op til Af - skedsfest alt

p dolce

med sin lil - le Fru - -e.

p

Ped. * Ped. * Ped.

V. 3. Og Som - ren ta - ger mildt Far - vel: med A - sterkrands om Haa - ret hun

pp

* Ped. * Ped. *

skri - der af sit grøn - ne Tjeld, som længst er skørt og skaa - ret, som længst er skørt og

fp

Ped. *

skaa - ret. V. 4. Og Him-len er saa høj og klar, og Al-ting er saa

f *p dolce*

Ped. *

stil - le, som om der in-gen Stor-me var og in-gen Rav-ne-

gil - de.

p

8···

Ped. * Ped. * Ped.

8··· V. 5. Men brat i tæt-te Taa-ge-svæv op-lø-ses Aft-nens

pp

* Ped. * Ped. *

pp
Ro - se; af Maa - ne - skin og Spin - del - væv der kog - - - - -
pp
una corda
Ped.
les, der kog - les o - ver Mo - - - -
sempre pp
*
dim.
se, der kog - les o - ver Mo - - - - - - - -
7
p
pp
Ped.
Ped.
f
*
- - se.
f
pp
*
Ped.

PLOVMANDENS SANG.

Moderato.

SANG.

PIANO.

p

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

p

1. Hyp min Hest, lad Plo_ven gaa, pløj_e ned hvert Stub_be_straa,
2. Den_ne Mark jeg har saa kjær, den er Bø_ge_sko_ven nær,
3. Ak, jeg veed et Pløj_e_land, nu for os en fremmed Strand;
4. Men, naar Ti_den er der_til, og naar Hævnens Her_re vil,

p

con Ped.

ritard.

1. lok_ke frem den slug_ne Lar_ve_ dem kan Spurv og Kra_ge ar_ve,_
2. den har Stork og den har Lær_ke, den har Dan_marks Mo_der_mær_ke;
3. Torn og Tid_sler har det døj_et, og med Ku_gler er det pløj_et,
4. skal med Ham vi Faa og Sva_ge trø_stig pløj_e det til_ba_ge,

legato

mf ritard.

ten.

p a tempo

1. 2. 3.

1. rød - de op det on - de Kuld, skjør - ne godt den haar - de Muld.
2. mod en gam - mel Kæm - pe - grav Vin - den stry - ger ind fra Hav.
3. dog saa dansk i dy - best Bund, som en Mark ved Ø - re - sund.
4. spæn - de Gefjons Øx - ne for, til vor søn - dre

1. 2. 3.

p a tempo

pp

Ped. * Ped. * Ped. *

4

pp

4. Mark er vor!

pp

pp *ritard.* *ppp*

Ped. * Ped. * Ped. *

